
Biserica veche din Viștea de Jos, Brașov, Sf. Mihail și Gavril

Antal LUKACS,
Șerban POPESCU DOLJ

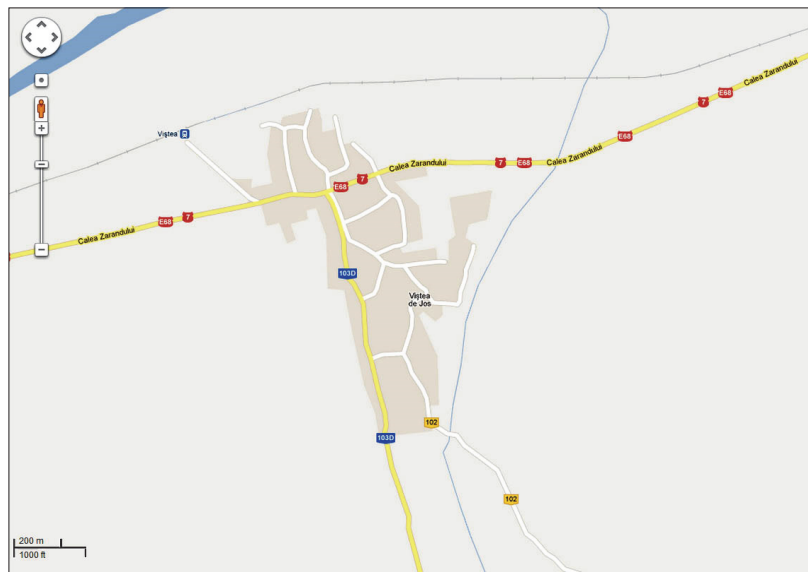
Cuvinte cheie: Țara Făgărașului, biserica ortodoxă, cercetări arheologice, pictură, secolul XIX.

Mots-clé: Pays de Făgăraș, église orthodoxe, fouille archéologique, peinture, XIXe siècle.

1. Istoricul așezării

Viștea de Jos este situată aproape de Olt, puțin mai sus de vărsarea văii cu același nume, numărându-se printre satele vechi ale Țării Făgărașului. Prima atestare documentară directă o avem din 1511, când boierii Radul, Vâlcă și Vasul, fiii răposatului Comșa, apoi Radul, fiul răposatului Stoica, și Stanislav Harabal, fiul răposatului Șandor de Vișt, cereau întărirea stăpânirilor boierești în Viștea de Jos, Viștea de Sus și jumătate din Arpașul de Jos, în temeiul unei danii pe care strămoșul lor Costea a primit-o de la domnul Țării Românești, Mircea cel Bătrân! (*Documenta Romaniae Historica*, B, vol. I, pp. 32-33). Cererea este motivată de pierderea documentului de dănie în timpul invaziilor turcești din anii 1478-1479. Rezultă cu suficientă claritate și siguranță faptul că satul exista cel puțin din timpul lui Mircea, dar probabil încă mai de mult din moment ce atunci avea deja o familie de boieri care mai stăpânea în alte două sate.

Documentele din secolul al XVI-lea înregistrează prezența boierilor satului în scaunul de judecată al Țării Făgărașului, principala formă de exprimare care mai rămăsese elitei politice românești după revenirea regiunii în stăpânirea regatului maghiar (I. Pușcariu, *Despre boierii făgărășeni. Fragmente istorice*, IV, pp. 106, 127, 136, 142), iar urbariile din secolul următor ne oferă date bogate despre locuitorii și economia satului. (D. Prodan, *Urbariile Țării Făgărașului*, I., pp. 227-228, 568-571, 800-804).

Antal LUKACS, Universitatea București, Facultatea de Istorie. e-mail: antal_lukacs@yahoo.com
Șerban POPESCU DOLJ